SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PAP. XIV.

ALLOCUTIO

HABITA IN COMITIIS GENERALIBUS

FRATRUM MINORUM

IN TEMPLO ARACOELITANO

CELEBRATIS IN VIGILIA PENTECOSTES

XVII. KALEND. JUNII

ANNO JUBILÆI MDCCL.

DI-

DILECTI FILII,

Eque novum, neque inusitatum Nos facere, quod vestris hisce Comitiis præsideamus, Annales vestri testantur, in quibus decem Romani Pontifices recensentur, qui simile Nobis exemplum Reliquerunt. Inter illos Nicolaum V. adnumeratum deprehendimus, qui cum universale Jubilæum, quod tunc temporis contigerat, solemniter celebraret, inter cætera pietatis, ac religionis suæ monumenta, illud etiam præstandum censuit, ut Comittiis Ordinis vestri Generalibus, quæ tum Romæ cogebantur, ipse præesset (1). Quamquam vero quodlibet ex iis, quæ innuimus, exemplum, ut Comitiis hisce vestris præessemus, satis esse potuisset, tamen dissimulandum non est, illud prædicti Nicolai V. Nos vehementer excitasse & quasi impulisse; cum & universale Jubilæum a Nobis quoque celebretur, & eo cogitationes a Nobis intẽdantur, ut illud rite, & qua par est solemnitate peragatur.

Quapropter, dum Generali Conventui vestro præsidemus, singulari afficimur gaudio: quod etiam magis augetur ob pietatem in Ordinem S. Francisci, quam velut hæreditariam a Majoribus nostris accepimus, & quam perspicue declaravimus in omni vitæ conditione, in qua, Deo disponente, versati sumus,

(1) Vvading. *in Annalib. Minor. ad ann.* 1450. *num* 10.

mus, nihil unquam prætermittentes, quod spirituali utilitati vestræ, quam vobis unice cordi esse non ignoramus, conferre posse videretur.

Si privatis Familiarum monumentis, & peculiaribus Urbium Annalibus fides præstanda est, compertum habemus (2) a Guido Lambertino concessum ac liberaliter traditum fuisse locum ad extruendam Ecclesiam, & Cœnobium Patriarchæ vestro S. Francisco, cum Bononiæ in honorem Annunciationis SS. Virginis Templum excitare peroptaret, quod etiam hoc tempore a Vobis in ea Civitate retinetur: quæ quidem Guidi liberalitas, ac pia voluntas, intercedente eodem S. Francisco, plurima illius Liberis, ac Nepotibus a Deo beneficia comparavit. In historiis pariter vestri Ordinis (1), ac Civitatis nostræ Bononiensis (2) plurimum commendatur Beata Joanna Lambertina, quæ Familiæ vestræ nomen dedit. Ipsa namque Sanctæ Catharinæ Bononiensis prius Comes, eidem postea in administrando Monasterio successit, ac tandem hujus mortalis vitæ cursum in Sanctitatis odore consummavit. Illiusque ossa condita sunt ad pedes ejusdem S. Catharinæ, cujus

(2) Anton. de Anellis *in Genalogia Familiæ Lambertin. Nobilis Bononiensis MS. ann.* 1535.

(1) Artur. *in Martyrolog. Francisc. ad diem* 12. *April.* Vvading *ad ann.* 1431. *n.* 21. *& ad ann.* 1455. *num.* 110 *&* 111.

(2) Gabriel Card. Palæotus *Archiepiscopal. Bononien. in Cathalogo Sanctor. & Beator.* Pompeus Vizani *Hist. Bonon. lib.* 7. *ad ann.* 1456. Gaspar Bombaci *in Bononiensib. Sanctitate illustrib. pag.* 111. *&* 112. *edit. Bononien. ann.* 1640. Antonius Pauli Masini *Bononien. Perlustrat. pag.* 118. *&* 279. *edit. Bonon. ann.* 1666. Covalerius Zani *in Cathalogo Beatorum Bononien.* 1476.

jus Corpus post plura sæcula integrum adhuc ac sedens, publico Christifidelium cultui patet.

Nemo vestrum ignorat, inter spiritualia Regularium Ordinum ornamenta illud maxime efferri, quod ipsorum Alumni inter Beatos ac Sanctos post obitum extollantur; ex quo tum cæteri ad imitanda hujusmodi exempla inflammantur, tum continua quoque in Ecclesia Catholica Sanctitas comprobatur. Illud autem falso a nonnullis adfirmari Nos minime latet, videlicet Ordines Cisterciensium, & Carthusianorum sollicitos semper fuisse, ut Viri Religiosi omni sanctitate præstarent, dum viverent, nullam vero impendisse curam, ut ipsi post mortem debitum Beatis ac Sanctis cultum consequerentur. Sed in libris, quos typis emisimus, cum adhuc inter Cardinales versaremur, *de Beatificatione*, *& Canonizatione Sanctorum* (1), eam sententiam a veritate prorsus alienam satis ostendimus; & in lucem protulimus, ac enumeravimus Beatos, ac Sanctos eorumdem Ordinum, quibus Sedis Apostolicæ Decreto publicus cultus impenditur.

Clemens XI. fel. rec. Nos in juvenili adhuc ætate constitutos inter Advocatos Consistoriales primo cooptavit, & patrocinium Causæ Canonizationis memoratæ S. Catharinæ Civis nostræ, Ordinisque vestri Filiæ, Nobis demandabit: quod sane ita suscepimus, ut, solutis difficultatibus, Deo in primis adjuvante, illam inter Sanctas adscriptam Nobis venerari feliciter contigerit. Post hæc, idem Pontifex Fidei Promotoris munus gerendum Nobis impertivit, quod per plures annos exercen-

tes,

(1) *Lib. 1. cap. 13. num. 17. & 18.*

tes, inter Sanctos non sine magno labore, conatuque nostro adnumerari lætati sumus tres ex Familia vestra, Jacobum Picenum, Franciscum Solanum, & Margaritam Cortonensem; quinque vero inter Beatos referri, videlicet, Johannem de Prato, Salvatorem ab Horta, Liberatum a Lauro, Andream de Comitibus, & Hiacyntham Marescoti. Postremo licet immerentes, ad Summum Pontificatum evecti Nos ipsi Petrum Regalatum solemni ritu Sanctum declaravimus; & Benedictum a S. Philadelphio, Pacificum a Ceredano, Coletam, & Johannam Valesiam in Beatorum numerum cooptavimus.

Vvaddingus Annalium vestrorum scriptor (2) non immerito suum vestrumque Ordinem magnopere commendat ex eo, quod Fratribus Minoribus a decimo quarto sæculo Divini Salvatoris nostri Sepulchrum custodiendum traditum fuerit: *Non est profecto exigua gloria nostri Sodalitii, ut illud solum præ omnibus, inter omnes Ecclesiæ Ordines tribus integris sæculis in sua habeat potestate Fidei nostræ præcipua monumenta, & Minoritæ dumtaxat Custodes adhibiti sint locorum, in quibus nostræ salutis Mysteria operatus est Christus, & sanctum Domini Evangelium de Patibulo coruscaverat.*

Dilectus Filius RAPHAEL A LUGAGNANO, qui totius Ordinis vestri Generalis Minister *nullius incongruæ voluntati deservivit, sed vita, & moribus decoratus, tanto Ordine dignus inventus est:* (1), multum laboris impendit, quemadmodum vobis satis exploratum est, ut ea constitueret, quæ pro locis Sanctis

(2) *Ad ann.* 1342. *num.* 59. (1) Sanct. Gregor. Mag. lib. 3. *epist.* 22. ad Anton. Subdiac. *tom.* 2. *edit. Parisien. ann.* 1705 *pag.* 639.

tis pie religioseque asservandis consentanea magis esse viderentur. Ipse quidem, favente Deo, incolumis hic versatur, vobisque omnibus testari potest voluntatis Nostræ studium, ut gravissimum hoc negotium ad finem suum feliciter perduceretur; vobisque ipsis perspectas esse non dubitamus Apostolicas litteras, quas edidimus (2), ut ea confirmaremus, quæ idem Generalis Minister vester prudenter utiliterque decernenda esse censuit ad Sanctam eorumdem sacrorum locorum custodiam.

Jam ad finem properat annus decimus Pontificatus Nostri, in quo benevolentiam nostram in Regulares Ordines semper ita probavimus, ut nulli unquam jus eligendi suos Præsides, interposita sola auctoritate nostra, suspensum fuerit, sed illud intactum semper omnibus reliquerimus. Quare, si hunc animum in reliquos Ordines habuimus, conjicere facile potestis, Nos idem præstituros esse erga vos quam libentissime. In hunc locum Comitiis vestris adfuturi venimus, ut libertas vestra magis asseratur, vestrisque Precibus ad Deum nostræ pariter jungantur, ut ipse lumen suum vestris mentibus impertiat, ad idoneum Virum totius Ordinis Præsidem eligendum. Itaque verbis utemur S. Gregorii Magni Prædecessoris nostri (1) ad Clerum Mediolanensem, qui ad eligendum novum Archiepiscopum convenerat. *Quia antiquæ meæ deliberationis intẽtio est, ad suscipienda Pastoralis curæ onera, pro nullius unquam misceri persona, Orationibus prosequor electionem vestram.* Deinde S. Pontifex propositum suis precibus finem declarat, & simul virtutes recẽset, quibus novum Præsulem decet exornari. Nos etiam sententiæ ipsius vota nostra accomodantes, eadem prorsus ver-

(2) *Die 7. Januar. & die 7. Febr. ann. 1746.*

(1) *Lib. 3. indict. 11. epist. 29. citat. tom. 2. pag. 644.*

ba hic repetemus. *Ut Omnipotens Deus, qui futurorum actuum nostrorum semper est præscius, talem vobis Pastorem præbeat, in cujus lingua & moribus exhortationis Divinæ Pasqua valeatis invenire, in cujus mente & humilitas cum rectitudine fulgeat, & severitas cum pietate, qui vobis viam vitæ non solum loquendo, sed etiam vivendo possit ostendere, quatenus exemplo illius discat vestra dilectio ad æternæ Patriæ desiderium suspirare.*

Postremo S. Gregorii ad Electores sermonem convertentis exemplo Nos pariter inherentes, obtestamur vos in visceribus Jesuchristi, ut privata studia, omnemque terrenam cogitationem deponentes, hodierna die, qua gravissimum a vobis negotium pertractatur, ad communem vestri Ordinis utilitatem, quæ cum Dei gloria conjuncta est, ad conservandam, & magis magisque amplificandam Catholicam Fidem, oculos, animumque convertatis; *Itaque* (inquit S. Gregorius) *Vos, Filii Carissimi, officii nostri censura commoniti, suademus, ut in hac suscipiendi Antistitis Causa nullus vestrum neglecta utilitate communi, suo lucro prospiciat, ne si quisquam propria commoda appetit, frivola æstimatione fallatur, quia nec libero judicio præferendam sibi personam examinat mens, quam cupiditas ligat.* Hæc autem Paterna monita etsi vobis, dilecti Filii, viam perfectionis jam ingressis supervacanea videri possunt; tamen consentanea valde sunt tum Apostolico ministerio nostro, tum muneri, quod gerimus, præsidendi Comittiis, vestris, tum denique Pontificiæ quoque, numerisque omnibus obstrictæ benevolentiæ, qua universum S.Francisci Ordinem complectimur. Semper quippe oculis nostris obversatur admirabile visum Innocentii III.

Prædecessoris nostri, qui incertus, ac suspensus, utrum Seraphici Patris vestri novum Institutum auctoritate Apostolica confirmare deberet, omnem prorsus dubitationem deposuit, postquam in somnis palmam inter pedes suos paulatim succrescentem, & in arborem pulcherrimam sese elevantem conspexit, & ipsum S. Franciscum hominem licet pauperculum, modicum, & despectum Lateranensem Basilicam jam ruinæ proximam, proprio dorso summisso, ne caderet, sustentantem. (1).

Hæc sunt, dilecti Filii, quæ vobis siginficanda censuimus. Quare Orationem nostram longius protrahendam non judicamus; sed vos ad Sanctam electionem auspicandam exhortamur.

(1) S. Bonaventura *in legenda S. Francisci cap. 3.*

